ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

Δευτέρα 10 Μαΐου 1965

Δ. Πουρνάρας

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

Το «ΒΟΥΛΚΑΝΙΑ». Τὸ πρῶ-ρο ἀρχοντικὸ καράβι. Τὸ ὑπέροχο κατάστημα ποὺ μαζί, μὲ τὸ ἀ-ρίβῃρό του σκάφος «ΣΑΤΟΥΡΝΙΑ» ἦταν σφιχτὰ δεμένο μὲ τὴ πόλη μας καὶ τὴν ἔνωνε μὲ τὴ μεγαλύτερη πολιτεία τοῦ Κόσμου. Τὴ Νέα Ὑόρκη. Σφύριξε τὴ περασμένη Τετάρτη γιὰ τελευταία φορά.

Διαφορετικὰ ὅμως ἀπὸ τὶς ἄλλες φορές. Γιατὶ τὸ ταξεῖδι του αὐτὸ ἦταν τὸ στερνό. Χωρὶς γυρισμό. Δὲν εἶχε γιὰ ἐπιβάτες μετανάστες σὲ τόπους μακρινοὺς. Δὲν φιλοξενοῦσε στὶς ἀνακτορικές του αἴθουσες «ρουσάτους» τουρίστες. Δὲν εἶχε ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς πιασμένους ἀπὸ τὰ «ρεματικὰ» γέρους. Οὔτε πλούσιες γερονταῖες ποὺ κάνουν τὰ ταξεῖδια, κοσμηρεμένες σκοπό. Ἀνθρώπους ἄπλοὺς ποὺ τ' ὀνειρεύτηκαν μὲ ἀγάπη. Κι' ἔνοιωσαν εὐτυχία ἂν τὸ ἔζησαν, μιὰ φορά.

Ἀλλὰ τὴ μελαγχολία εἶχε γιὰ ἐπιβάτη μοναδικὸ τὸ ὄμορφο καράβι. Τὴ λύπη. Τὴ κατήφεια ποὺ μὲ χέρια ὅμως γεμᾶ κι' ἀποφασιστικὰ τὸ ὁδηγεῖ στὸ τελευταῖο λιμάνι ποὺ μέρη ξεκούραση παντοτεινὴ καὶ ἀλησμονιά.

Γέρικο, ἀποσταμένο, παληό. Δοκιμασμένο ἀπὸ τὶς ἀρμοῦρες καὶ τὶς φουρτοῦνες τῆς θάλασσας. Τοὺς ἀέρηδες καὶ τὶς καταιγίδες.

Σφύριξε πολλὲς φορές, παρανοιάρικα θαρρεῖς. Κι' ἔμοιαζαν οἱ συριγμοί του γιὰ λυγμοί. Θρῆνος ἦταν. Κλάμα —Καῦμοί. Τὸ ἴδιο κλάμα ποὺ ἡ ἀδυσώπητη μοῖρα. Ἡ συνάρτηση φθορᾶς καὶ χρόνου. Ὑποχρεώσεων καὶ συνθηκῶν. Ἐπιφυλάσσει σὲ ὅσους ὑπηρετοῦν μὲ συνέπεια, πιστὰ ἕνα σκοπό.

Μοχθοῦν. Τὸν ζοῦν. Τὸν κάνουν ἰδανικό.

Θὰ πάρουν δὲ ἀνταμοιβή — ὄχι χωρὶς τιμή, —τὴ θέση ποὺ κλείνει στὸ νόημά της ἡ ἀλήθεια ἡ πικρὴ καὶ ἀναγκαία.

Ἡ ἀπαραίτητη:

Τὸ περιθώριον...

Τὸ σύντομο ὅμως. Τὸ γοργό.

Ὕστερα θαρθῆ ἡ καταστροφή.

Ἡ διάλυση...

Σὲ λαμαρῖνα καὶ καρφί...

Ὑπερήφανο μὲ τὸν ἀέρα τοῦ κυρὴ ἔφθασε στὸ λιμάνι μας τὸ ταξεῖδι τὸ στερνό. Τὸ χαιρετισμὸ τοῦ μελλοθανάτου νὰ φέρῃ. Καὶ τὸ ξαίρει. Ὕστερα ἀπὸ μιὰ ὁλόκληρη ζωὴ σὲ πλάγη, ὠκεανούς, θάλασσες, φάρους. Γοργόφτερους γλάρους. Λιμάνια ἀδελφικά. Ἀνθρώπους κλαμένους ποὺ στήριζαν σ' αὐτὸ ἐλπίδες. Ἔνοιωσαν πρωτόφαντες μοναδικὲς χαρές. Δοκίμασαν συγκινήσεις.

Χάθηκε ὕστερα στὸν ὁρίζοντα βαθειά. Φωτισμένο, ἀνάκτορο πλωτό, μὲ χιλιάδες φῶτα. Πολλά. Ἀργά— σιγά. Χωρὶς καρδιά. Ἀφοῦ ἤξαιρε στὸ τέρμα αὐτοῦ τοῦ ταξειδιοῦ τὸ περιμένει. Ἴδια κηδεῖας ἀφορά. Τὸ ἴδιο θέλαμε καὶ μεῖς. Νὰ σταματήσῃ. Ἂν ἦταν δυνατὸν ὁ χρόνος νὰ σταθῆ. Νὰ μὴ κυλᾶ.

Εἶναι ὅμως τίποτα στὸ κόσμ' αὐτὸ ποὺ νὰ μὴ ἔχῃ τελειωμό;

Ὅποιος τ' ἀντίθετο πιστεύει, πλάνη θὰ δοκιμάσῃ οἰκτρή, κάποια φορά. Ὀδυνηρή.

Καὶ τὸ συνώδευαν οἱ εὐχές μας. Οἱ μάταιες ἔστω. Οἱ ἀνεκπλήρωτες. Ἀφοῦ τύχῃ του εἶχε ἀμετάκλητα διαγραφεῖ.

Μαζὶ μὲ μαντήλια ποὺ ἀνέμιζαν στὸν ἀέρα ψηλά. Καὶ μάτια δακρυσμένα πολλά.

Μέχρι ποὺ χάθηκε...

Γιὰ νὰ μὴ φανῆ ποτέ πιά... Ἐκεῖ στὸ βάθος τῆς σκοτεινιασμένης δύσης. Ὅμως αὐτὴ τὴ φορὰ δύση παντοτεινὴ θὰ μείνῃ. Ποτὲ πιά, γιὰ τὸ καράβι, ἀνατολὴ δὲ θὰ ξαναγίνῃ.

Καταστροφή...

Γι' αὐτὸ στὴ θύμισή μας ἀνεξάλειπτη θὰ μένῃ. Βαθειὰ στὴ μνήμη χαραγμένη ἡ ὡραία του φίκονα.

Δεμένη σφιχτὰ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι τὴν ἀτέλειωτη τῆς ζωῆς σκυταλοδρομία κάποιο ἄλλο καινούργιο θὰ συνεχίσῃ. Μὲ τὸ ἐλπιδοφόρο μέλλον, τὸ λυπημένο παρελθὸν θὰ ἀντικαταστήσῃ. Καὶ τὴ βαρειὰ κληρονομιὰ θὰ συνεχίσῃ.

***

ΥΣΤΕΡΑ ἀπὸ λίγες μέρες. Χθὲς ποὺ ἦρθε τὸ ἴδιο ἔντονα, νωπὰ πολύ, ἡ ἀνάμνηση τοῦ καραβιοῦ αὐτή, ποὺ πλημμύριζε ἀκόμη μὲ συγκίνηση τὸ νοῦ καὶ τὴ ψυχή. Μιά ...γρηοῦλα «θαλερὴ» βρέθηκε στὸ διάβα μου μπροστά. Γιὰ νὰ μᾶς δείξῃ χειροπιαστά. Πόσο γλυκειὰ εἶναι ἐτούτη ἡ ζωή. Ἀκόμη κι' ὅταν σβύνῃ.

Ἦρθε μὲ τὸ γιὸ ποὺ ἦταν γέροντας κι' αὐτός; Τόσο μεγάλη ἦταν ἡ γρηά.

Στὸ πλάϊ της καμάρωνε ὅπως ὁ γαμπρὸς στὴ νύφη δίπλα. Στὸ καφενεῖο τὸ κεντρικό, νὰ ξαποστάσῃ.

Νιὸς ἔμοιαζε ὁ γέρο—γυός, μπροστὰ στὴ μάνα τὴ γρηά, ποὺ δὲν εἶχε δέντια. Οὔτε καλά—καλὰ μαλλιά. Κάτω ἀπ' τὸ τσεμπέρι τὸ καφέ. Εἶχε ὅμως σωστὰ μυαλά.

Ἔτρωγε μὲ ὄρεξη λουκοῦμι ἡ γιαγιά. Ποτὲ δὲ σκέφτηκε ὅτι μποροῦσε νὰ πεθάνῃ!!

Ἀ μπά...

Ἔτσι ἔδειχνε τουλάχιστον. Ἂς ἦταν κοντά—κοντὰ σ' αὐτόν. Γιατὶ ἦταν «κούσαλο» σωστό. Τουλάχιστον ...ἑκατὸν χρονῶν!

Ποιὸς ξαίρει;

Μονάχα Ἐκεῖνος ποὺ στέκεται ψηλά. Μᾶς κυβερνᾶ. Μᾶς ὁδηγεῖ. Καὶ μᾶς ὁρίζει.

Ὅλους. Καὶ τὴ γριά. Καὶ τὸ μωρὸ πιὸ πέρα ποὺ κλαίει, ἂς κάθεται στὰ πούπουλα στὸ καρροτσάκι μέσα. Κι' ἐκεῖνο ποὔπεσε κι' «ἔφαγε» τὰ μοῦτρα του στὸ χῶμα. Τὸ κηπουρὸ ποὺ μ' ἕνα λάστιχο ποτίζει τὰ λουλούδια. Καὶ τὴ κυρία ποὺ ξάπλωσε στὴ πολυθρόνα της νωχελικά. Τὸ διαβάτη τὸν ἄγνωστο. Τὸ σερβιτόρο ποὺ γυρνοφέρνει τὰ τραπέζια κι' ἕνα πελώριο ξύλινο δίσκο.

Τὸ κόσμο ὅλο!!

Μόνο ποὺ πολὺ συχνὰ ὁ ἄνθρωπος ὁ μικρὸς παρακάνει τὸ θερό. Ὅλα τὰ ἀγνοεῖ. Αὐτὸς εἶναι κι' ἄλλος κανείς. Αὐτὸς ναί. Κεράκι τῆς δραχμῆς! Τί νὰ τοῦ πῆς;

Λίγο θὰ κρατήσῃ. Θὰ σβηστῆ. Ἔστω καὶ ἂν τ' ἀφίσῃ μέχρι τὸ τέλος νὰ καῆ...

ΔΗΜ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

Ὁμιλῶν ἐνώπιον τῆς ἐτησίας Γενικῆς Συνελεύσεως

ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΣΤΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΤΟ 1964 ΑΝΕΦΕΡΕΝ Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ κ. Γ. ΜΑΥΡΟΣ

Ἀναγκαία πάντοτε ἡ περιφρούρησις τῆς νομισματικῆς σταθερότητος

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν μεσημβρίαν τῆς 30ῆς παρελθόντος Ἀπριλίου συνῆλθεν ἡ ἐτησία Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, προς τὴν ὁποίαν ὁ Διοικητὴς κ. Γεώργιος Ἰ. Μαῦρος προέβη εἰς ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ 1964 πεπραγμένων τῆς Τραπέζης καὶ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Χώρας.

Ἐν ἀρχῇ ὁ κ. Μαῦρος ἐτόνισεν ὅτι : Τὸ 1964 ὑπῆρξεν ἔτος ἀνόδου εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος. Ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς καὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐσημείωσεν αἰσθητὴν ἐπιτάχυνσιν, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ ἐπενδύσεις. Τὰ ἐπιτεύγματα αὐτὰ εἶναι ἰδιαιτέρως σημαντικά, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία ἐλειτούργησε κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ ὑπὸ ἀνωμάλους ψυχολογικὰς συνθήκας, ὀφειλομένας εἰς τὴν ἔντασιν τῆς περὶ τὸ Κυπριακὸν κρίσεως. Αἱ ἐξελίξεις τοῦ 1964 ὑπογραμμίζουν, οὕτω, τὸν δυναμισμόν της καὶ τὴν ἱκανότητα ἀντιστάσεώς της εἰς ἐκτάκτους καὶ σοβαροὺς κλυδωνισμούς.

Η ΠΡΟΟΔΟΣ 1964 ΕΙΣ ΑΡΙΘΜΟΥΣ

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Μαῦρος ἀνέφερε τὰ ἀκόλουθα στοιχεῖα διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας:

Κατὰ τὸ 1964 ἡ αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος εἰς σταθερὰς τιμὰς ἀνῆλθεν εἰς 8,5% ἐν συγκρίσει πρὸς 8,9% τοῦ 1963. Ἡ διατήρησις τοῦ αὐτοῦ ὑψηλοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως ἀποτελεῖ ἐπίτευγμα, ὀφειλόμενον ἐν πολλοῖς εἰς τὴν ἀκολουθηθεῖσαν πολιτικὴν ἐνισχύσεως τῶν εἰσοδημάτων τῶν κατωτέρων τάξεων καὶ εἰδικώτερον τῶν ἀγροτῶν.

Τὸ ἀγροτικὸν προϊὸν ηὐξήθη κατὰ τὸ 1964 8% ἔναντι 9,3% τοῦ 1963 εἶναι γεγονὸς ἀξιοσημείωτον, δοθέντος ὅτι τὸ 1964 ἦτο ἔτος χαμηλῶν ἐσοδειῶν ἐλαιοκομικῶν προϊόντων.

Ἡ βομηχανικὴ παραγωγὴ ἐσημείωσεν αὔξησιν ἄνω τοῦ 10% ἐν συγκρίσει μὲ 7,9% τοῦ 1963.

Εἰς τὰς παραγωγικὰς ἐπενδύσεις ἐσημειώθη αὔξησις 36, 6%. Ἐξ αὐτῶν 22,3% προήρχοντο ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν. Ἐπενδύσεις εἰς τὸν οἰκισμὸν ηὐξήθησαν κατὰ 22%.

Ἡ κατανάλωσις ηὐξήθη κατὰ 9%, ἤτοι μὲ τὸν αὐτὸν περίπου ρυθμὸν τοῦ προηγουμένου ἔτους. Ἐσημειώθη ἐπίσης αὔξησις τῆς ἀπασχολήσεως.

ΑΛΛΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ὁ κ. Μαῦρος ἐσυνέχισε:

»Παραλλήλως ὅμως πρὸς τὰς εὐνοϊκὰς αὐτὰς ἐξελίξεις, ἐξεδηλώθησαν κατὰ τὸ 1964 καὶ ὡρισμένα συμπτώματα ταχείας αὐξήσεως τῆς ζητήσεως.

»Αἱ σημειωθεῖσαι κατὰ τὸ 1964 πιέσεις ἐντὸς τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας ἐξεδηλώθησαν κυρίως εἰς τὸ ἰσοζύγιον τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν. Ταυτοχρόνως ὅμως φαίνεται ὅτι ἐπηρέασαν τὸ κοινόν, περισσότερον ἢ κατὰ τὸ παρελθόν, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἐπενδύσεως τῶν ἀποταμιεύσεών του εἰς κερδοσκοπικὰς τοποθετήσεις, ἢ εἰς τοποθετήσεις ἀσφαλείας, ὡς τὰ ἀκίνητα. Ἀντιθέτως, αἱ ἀναφερθεῖσαι πιέσεις μικρὰν μόνον ἐπίπτωσιν εἶχον ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν.

Ο ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ

»Ἡ ἄνοδος τοῦ τιμαρίθμου καταναλωτοῦ δὲν ὑπερέβη τὸ 1,5%, ἔναντι αὐξήσεως 1,3% κατὰ τὸ 1963. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἀκόμη δὲν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ κατάργησις τῆς ἐκπαιδευτικῆς εἰσφορᾶς καὶ πάλιν ἡ αὔξησις φθάνει μόλις τὸ 2,2%. Ὁ τιμάριθμος χονδρικῆς πωλήσεως. ἐξ ἄλλου, ἐσημείωσεν αὔξησιν 4,4% κατὰ τὸ 1964, ἔναντι 3,6% κατὰ τὸ 1963. Τὰ ποσοστὰ αὐτὰ εἶναι εὐνοϊκά, ἂν συγκριθοῦν πρὸς τὰ ἀντίστοιχα ποσοστὰ αὐξήσεως τῶν τιμαρίθμων εἰς ἄλλας χώρας, περιλαμβανομένων καὶ τῶν χωρῶν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, ὅπου αἱ τιμαὶ καταναλωτοῦ ηὐξήθησαν κατὰ ποσοστὸν κυμαινόμενον μεταξὺ 1,9% καὶ 5,4%.

Ἀσχολούμενος μὲ τὸ θέμα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου, ἐτόνισεν ὅτι ἡ συναλλαγματικὴ κατάστασις τῆς χώρας εἶναι ἰσχυρά, ἐπιβάλλεται ὄχι μόνον νὰ διατηρηθῇ, ἀλλὰ καὶ νὰ παγιωθῇ, διὰ τονώσεως τῶν ἐξαγωγῶν.

Ἐπήνεσε τὴν ἑλληνικὴν βιομηχανίαν, ἡ ὁποία, διὰ τῆς παραγωγῆς προϊόντων ὑψηλῆς ποιότητος, ἐπέτυχεν εἰς πλείστας περιπτώσεις νὰ ὑποκαθιστᾶ εἰσαγωγάς. Πλήν, ὅμως, ἐτόνισεν ὅτι ἡ εἰς εὐρεῖαν ἔκτασιν ὑποκατάστασις εἰσαγωγῶν δι' ἐγχωρίων προϊόντων καίτοι ἀσκεῖ ἀνασχετικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τῶν εἰσαγωγῶν, δὲν ἀρκεῖ μόνη διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς σταθερότητος εἰς τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν.

Η ΑΠΟΣΤΑΣΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ

Ὁ κ. Μαῦρος ἀνεφέρθη περαιτέρω εἰς τὴν ἐφαρμοζομένην ὑπὸ τοῦ Κράτους κοινωνικὴν πολιτικὴν καὶ τὴν προσπάθειαν τῶν κατωτέρων ἐξ ἀπόψεως εἰσοδήματος τάξεων ὅπως βελτιώσουν τὸ ἐπίπεδον διαβιώσεως αὐτῶν, παρατηρήσας ὅτι κατὰ τὸ 1964 ἐσημειώθη διεύρυνσις τῆς ἀποστάσεως μεταξὺ παραγωγῆς καὶ εἰσοδημάτων. Ἐτόνισεν ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ θετικῆς καὶ συνεποῦς πολιτικῆς ὑπὲρ τῶν κατωτέρων τάξεων συνδέεται μὲ τὴν νομισματικὴν σταθερότητα, ἄνευ τῆς ὁποίας ἐξανεμίζονται (διὰ τῆς ἀνόδου τῶν τιμῶν) τὰ παρεχόμενα πλεονεκτήματα, διὰ τὸν λέγον δὲ αὐτὸν κοινωνικὴ πολιτική, ἡ ὁποία θὰ ὡδήγει εἰς τὴν δημιουργίαν πληθωρικῶν πιέσεων θὰ ἦτο καταλυτικὴ τοῦ ἰδίου αὐτῆς σκοποῦ. Καὶ εἶπεν ἐν συνεχείᾳ:

ΝΑ ΔΙΑΦΩΤΙΣΘΗ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ

«Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναληφθῇ εὐρυτάτη προσπάθεια διαφωτίσεως τοῦ κοινοῦ, ἰδιαιτέρως δὲ τῶν τάξεων ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ζητοῦν ἀπὸ τὸ Κράτος αὔξησιν τῶν χρηματικῶν εἰσοδημάτων ταχυτέραν τῆς ἐπιτρεπομένης ἀπὸ τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς. Ἀποτελεῖ δυσβάστακτον βάρος διὰ τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν ἡ ἐπιδίωξις βελτιώσεως τῆς θέσεως τῶν τάξεων δι' ηὐξημένης παραγωγῆς μὴ ἀνταγωνιστικῶν προϊόντων, ἢ διὲ τῆς προβολῆς ἀπαιτήσεων δι' ὑψηλοτέρας ἀμοιβάς, ἢ ἀκόμη διὰ τὴν ἐξαγορὰν καὶ ἀποθεματοποίησιν ὑπὸ τοῦ Κράτους γωνιστικῶν προϊόντων, ἢ διὰ μὰς μὴ ἀνταγωνιστικάς. Ἡ ἐφαρμογὴ τοιαύτης πολιτικῆς πρέπει νὰ ἔχῃ χαρακτῆρα μεταβατικόν, ἡ δὲ στήριξις μὴ ἀνταγωνιστικῶν τιμῶν εἰς τὰ ἀγροτικὰ προϊόντα πρέπει νὰ βαίνῃ προοδευτικῶς μειουμένη, μέχρις ὅτου ἐπιτευχθῇ ἡ ἀναδιάρθρωσις τῶν καλλιεργειῶν. Ἄλλως, ἔναντι μιᾶς προσωρινῆς ψευδαισθήσεως εὐημερίας, ἐνδέχεται νὰ προκληθῇ ἡ ἀναστολὴ ἢ ἐπιβράδυνσις τῆς οἰκονομικῆς προόδου.

ΓΕΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Εἰς τὴν συνέχειαν τῆς ἐκθέσεώς του ὁ κ. Μαῦρος ἠσχολήθη μὲ τὰ προβλήματα τῆς πιστοδοτήσεως, μὲ τὴν ἀνάγκην ἀναπτύξεως ἐσωτερικῆς κεφαλαιοαγορᾶς, ἐπίσης ἔδωσε στοιχεῖα διὰ τὴν πορείαν τῆς ἐθνικῆς Τραπέζης.

Κατὰ τὸ 1964 διηυρύνθη οὐσιωδῶς ὁ κύκλος ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης. Τὰ ἀκαθάριστα κέρδη ἔφθασαν εἰς 1.167 ἑκατομμύρια δρχ. ἔναντι 1.009 ἑκ. τοῦ 1963 (αὔξησις 16%. Τὰ καθαρὰ κέρδη ἀνῆλθον εἰς 399 ἑκ. ἔναντι 348 τοῦ 1963.

Ἐσημειώθη αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καταθέσεων, οἱ ὁποῖοι ἤδη ἐγγίζουν τὰς 800. 000. Ἐντὸς τοῦ 1964 ἠνοίχθησαν 83.000 νέαι μερίδες. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διατηρεῖ τὸ 62,1% τοῦ συνόλου τῶν εἰς ἑλληνικὰς Τραπέζας καταθέσεων.

Αἱ χορηγήσεις ἐσωτερικοῦ ἀνῆλθον εἰς 17.964 ἑκ. ποὺ ἀντιπροσωπεύουν τὰ 69,7% τοῦ συνέλου χορηγήσεων. Τὸ 1963 τὸ ποσοστὸν συμμετοχῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὰς χορηγήσεις ἦτο 68,9%.

ΤΑ 125 ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ὁ κ. Μαῦρος ἐπεσήμανεν ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα εἰσῆλθεν ἤδη εἰς τὸ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της 125ον ἔτος. «Τὸ γεγονὸς τοῦτο — εἶπε—θὰ ἦτο βαρυσήμαντον δι' οἱονδήποτε τραπεζικὸν ἵδρυμα εἰς οἱανδήποτε χώραν τοῦ κόσμου· εἰδικῶς ὅμως διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἔχει ὅλως ἰδιαιτέραν σημασίαν, διότι ἡ ἱστορία τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἶναι στενῶς συνυφασμένη μὲ τὴν ζωὴν τοῦ νεωτέρου Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ἐπὶ ὁλοκλήρους δεκαετίας ἤσκησεν αὕτη τὸ ἐκδοτικὸν προνόμιον, τὴν ἀγροτικὴν πίστιν, τὴν κτηματικὴν πίστιν ἀλλὰ καὶ τὴν ἐμπορικὴν καὶ τὴν βιομηχανικὴν πίστιν. Ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐξεπήδησαν καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα καὶ ἡ Ἐθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα. Τὸ ὑπεραιωνόβιον αὐτὸ Ἵδρυμα ὑπῆρξεν οὕτω ὁ ὀργανισμὸς ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δραστηριότητος τοῦ ὁποίου ἐδημιουργήθησαν οἱ βασικοὶ θεσμοὶ τοῦ σημερινοῦ πιστωτικοῦ μας συστήματος. Ἀλλὰ καὶ πέραν τούτου, ἡ ἱστορία καὶ ἡ δρᾶσις της ταυτίζονται καὶ μὲ τοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἔθνους διὰ τὴν ὁλοκλήρωσίν του».

Ὁ κ. Γ. ΜΑΥΡΟΣ

VESPA 1965

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ. Η VESPA 1965 ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΕΙΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΤΗΣ ΥΔΡΟΓΕΙΟΥ ΧΩΡΙΣ ΔΙΠΛΩΜΑ, ΧΩΡΙΣ ΕΙΣΦΟΡΑ ΚΑΙ ΜΕ ΑΔΕΙΑ ΠΟΔΗΛΑΤΟΥ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ

ΑΘ. ΑΘΑΝΑΣΑΤΟΣ

ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 6, τηλέφω-νον 45—20.

Συνεκροτήθη τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΝΩΣΕΩΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Σπήλιου Πολυδώρου Γυμνασιάρχου Ἀθηνῶν συνεκροτήθη εἰς τὸ Β' Γυμνάσιον, Ἀρρένων Πατρῶν τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἔκτακτος γενικὴ συνέλευσις τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Θεολόγων, καθ' ἣν συνεζητήθησαν πλεῖστα ζητήματα ἀφορῶντα τὸν κλάδον καὶ ἐξητάσθησαν θέματα λίαν ἐνδιαφέροντα ἀπὸ ἐπιστημονικῆς, συνδικαλιστικῆς καὶ παιδευτικῆς ἀπόψεως.

Ἡ συνέλευσις ἤρχισε μὲ εἰσήγησιν τοῦ κ. Πολυδώρου ἐν συνεχείᾳ δὲ ὡμίλησαν κατὰ σειρὰν οἱ κ.κ. Κυρ ἀκος Φλῶκος, Τάσος Ἀναστασόπουλος, Σωτήριος Μεντζελόπουλος, Ἄγγελος Μιχαηλίδης, Παναγιώτης Γαγάτσος, Θεμιστοκλῆς Χαρμαντᾶς, Παῦλος Βασιλόπουλος, Ἰωάννης Δούβρης, Νῖκος Σπηλιόπουλος Βασίλειος Ἀλεξόπουλος, Διονύσιος Παπασταματίου καὶ Σόλων Νινίκας, ἀναπτύξαντες διαφέρους ἀπόψεις. Μετὰ ταῦτα ἐδευτερολόγησαν οἱ κ.κ. Πολυδώρου, Γαγάτσος καὶ Χαρμαντᾶς, διεπιστώθησαν δὲ τὰ συμπεράσματα τῶν γενομένων συζητήσεων, ὥστε ταῦτα νὰ ἀποτελέσουν μελλοντικὰς ἐπιδιώξεις καὶ προσπαθείας τῆς Διοικήσεως τῆς Ἑνώσεως.

Οἱ Θεολόγοι ἔκαμαν ὁμαδικὸν προσκύνημα τῆς Ἁγίας Κάρας τοῦ Πρωτοκλήτου, ἐπεσκέφθησαν ἐπισήμως τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην κ. Κωνσταντῖνον καὶ ἐξέδραμον μέχρι τῆς Μονῆς Γηροκομείου.

Ὀλίγον μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως οἱ παραστάντες ἐξεδήλωσαν τὴν εὐλαβῆ συμπάθειάν των διὰ τὴν δοκιμασίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ἐξέδωκαν τὸ κατωτέρω ψήφισμα, ἔχον οὕτω:

Ἐν Πάτραις σήμερον τὴν 29ην Ἀπριλίου, ἡ συγκροτηθεῖσα ἔκτακτος γενικὴ συνέλευσις τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Θεολόγων, προτάσει τῶν παραστάντων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀναπτυξάντων τὴν δυσχερῆ θέσιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων Ἀδελφῶν

ΨΗΦΙΖΕΙ:

1) Ἐκφράζει τὴν θλῖψιν της διὰ τὴν ἄδικον ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Κορυφῆς τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλλήνων καὶ συμπαρίσταται στοργικῶς εἰς τὴν σκληρὰν των δοκιμασίαν.

2) Ἀπευθύνεται πρὸς ὁλόκληρον τὸν Χριστιανικὸν κόσμον καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὰς Θρησκευτικὰς Ὀργανώσεις καὶ ζητεῖ νὰ ἐγείρουν φωνὴν διαμαρτυρίας.

3) Εὔχεται, ὅπως ὁ Ἀναστὰς Κύριος βοηθήσῃ καὶ διαφυλάξῃ ὑπὸ τὴν σκέπην Αὐτοῦ τὴν δεινῶς χειμαζομένην σήμερον Ἐκκλησίαν Του.

(Ἡ Πανελλήνιος Ἕνωσις Θεολόγων)

ΓΙΑ ΤΑ ΑΜΠΕΛΙΑ ΣΑΣ

Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΨΕΚΑΣΜΩΝ ΑΡΧΙΣΕ

ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΑΤΕ

Μὲ τὸ ΚΟΥΠΡΟΖΑΝ τὸν ΠΕΡΟΝΟΣΠΟΡΟΝ
Μὲ τὸ ΚΟΖΑΝ τὸ Ω·Ι·ΔΙΟ

Ἀγοράζοντες σήμερα ἀπὸ τὸ Κατάστημά μας ἕνα κουτὶ ΚΟΥΠΡΟΖΑΝ (800 γραμ) θὰ λάβετε ΔΩΡΕΑΝ καὶ ἕνα πλαστικὸ σακκουλάκι ΚΟΖΑΝ (200 γραμ.). Μὲ τὰ δύο αὐτὰ ἀποδεδειγμένως ἀποτελεσματικὰ φάρμακα παρασκευάζετε ἕνα βαρέλι 200 κιλῶν ψεκαστικὸν ὑγρὸν μὲ τὸ ὁποῖον ψεκάζετε τ' ἀμπέλι σας γιὰ νὰ τὸ προστατεύσετε ταυτοχρόνως τόσον ἀπὸ τὸν ΠΕΡΟΝΟΣΠΟΡΟ ὅσον καὶ ἀπὸ τὸ ΩΙΔΙΟ

*Κάντε τὸ ἴδιο μὲ ἐπιμέλεια σ' ὅλους τοὺς ψεκασμοὺς γιὰ τὸν Περονόσπορο· Τὰ περισσότερα θειαφίσματα τότε εἶναι περιττὰ καὶ γλυτώνετε πολὺ κόπο καὶ